



מ"ת 21439/10-16 - מדינת ישראל נגד א ב (עציר) - בעצמו

בית משפט השלום בבאר שבע

03 נובמבר 2016

מ"ת 21439-10-16 מדינת ישראל נ' ב(עציר)

מ"ת 21214-10-16

מ"ת 21436-10-16

לפני כבוד השופטת בכירה שוש שטרית
המבקשת
מדינת ישראל
מתמחה יואל עשור

נגד
המשיב
א ב (עציר) - בעצמו
עו"ד אדגר קריסטל

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביום 14/10/16 נעצר המשיב, ובמצורף לבקשה למעצרו עד לתום ההליכים, כתב אישום המייחס לו כי תקף את אמו שהינה בת 86 נכה היושבת על כיסא גלגלים ובכך שדחף אותה כשהיא ישובה על הכיסא והיכה אותה בכתפה. כאשר בהמשך אף איים עליה ועל אחותו ששהתה אתם בדירה בכך שאמר להם שיהרוג אותן.

בדיון הראשון שהתקיים בעניינו של המשיב מיום 18/10/16 ביקש ב"כ המשיב להפנותו לפסיכיאטר המחוזי על מנת שזה יתן חו"ד בעניינו וזאת על רקע העובדה שהמשיב מוכר למערכת הפסיכיאטרית

שנים רבות ושוחרר זמן קצר מאשפוז בבית החולים הפסיכיאטרי. נוכח תקופת חג הסוכות, חל עיכוב בהגשת חו"ד הפסיכיאטרית והמשיב היה עצור במתקן מב"ן עד היום.

אשר לחו"ד הפסיכיאטרית זו הוגשה ביום 31/10/16 וממנה עולה כי המשיב מוכר למערכת כ- 40 שנה, עבר 36 אשפוזים ואובחן כלוקה בהפרעה סכיזואפקטיבית. בחודש יולי השנה אושפז בהסכמתו לאחר שצעק על בני משפחתו ומבקרים בבית. בבדיקתו של המשיב נמצא נינוח, יוצר קשר עין והסביר כי ביום האירוע אחותו באה לבקר אותם מת"א, הם בישלו ביחד. משהו בהתנהגות שלה עצבן אותה, הוא לא זכר לומר מה, אמר לה דברים ויצא מהבית, אולם לא דחף את אמו.



עוד עולה מחו"ד הפסיכיאטרית כי המשיב בהודאתו במשטרה נתן תשובות הגיוניות, רחבות, שיתף פעולה, התנהגותו הייתה מהוגנת ונתן הסברים למעשיו ובכל הבדיקות שבוצעו לו ע"י פסיכיאטרים שונים בחודש האחרון אין החרפה פסיכוטית ואין סימנים פסיכוטיים פעילים כולל בבדיקה סמוך למועד ביצוע העבירה המיוחסת לו.

בסופם של דברים, מצא הפסיכיאטר המחוזי כי המשיב היה אחראי למעשיו והוא כשיר לעמוד לדין, לא זקוק לאשפוז פסיכיאטרי, אלא להמשך נטילת טיפול תרופתי קבוע.

אשר לראיות לכאורה, ב"כ המשיב לא חלק על קיומן ומעיון בתיק עולה כי אלה אכן קיימות.

אשר לעילת המעצר, המדובר עילת מעצר סטטוטורית אולם המעשה כשלעצמו ונסיבות ביצועו אינם מקימות עילת מעצר, בוודאי לא היה כל הצדק להחזיק את המשיב במעצר למעלה משבועיים ימים.

מדובר במשיב בן 60, שמונה לו אפוסטרופוס לדין, שדי במבט אחד על מנת להיווכח כי מדובר במי שהוא חולה מאוד, חלש מבחינה פיזית ושכבה במהלך כל הדיון.

לא ברור לבית המשפט הכיצד המשיב היה עצור עד היום. לטעמי מדובר בהתנהגות שערורייתית של המבקשת אשר בכלל הגישה את הבקשה למעצרו של המשיב עד לתום ההליכים תוך שהיא רוכבת כהרגלה על העובדה כי מדובר במשיב החולה בנפשו.

לצערי הרב, המדובר בתופעה שהולכת ומשתרשת אצל המבקשת אשר מגישה כתבי אישום נגד משיבים כמו במקרה שבפני, רק משום שהם חולים בנפשם, ושהיא בעצמה מדביקה להם תוויות של מסוכנים. לא יכול להיות חולק, כי במקרה אחר, בו המשיב לא היה חולה המוגדר חולה פסיכיאטרי, לא הייתה מוגשת בקשה למעצרו עד תום ההליכים ועל רקע העובדות שבכתב האישום שלפניי.

לא נעלם מעיני כי יש אנשים החולים בנפשם שיכול יהיו מסוכנים, בנסיבות מסוימות לעצמם ו/או לסביבתם, אולם הנחה זו כשלעצמה אינה מקימה עילת מעצר ובוודאי לא מצדיקה מעצרו של המשיב משך תקופה של למעלה משבועיים ימים, כשחומר הראיות בתיק אינו מלמד על מסוכנות בוודאי לא כזו המחייבת מעצרו של המשיב מאחורי סורג ובריח.

הדברים האמורים מקבלים משנה תוקף בחוות דעת הפסיכיאטרית בעניינו של המשיב, המלמדת אותנו, שלא כל חולה פסיכיאטרי הוא מסוכן לעצמו ולסביבה, שלא כל חולה פסיכיאטרי דינו למעצר על כל מעשה מינורי שעשה, רק משום שהוא חולה בנפשו והגם שמדובר במעשה שעשה כלפי אמו.

עיון בחומר החקירה מעלה כי האירוע, אם אפשר לקרוא לו "אירוע", החל במספר מילים שהחליפו המשיב ואחותו עת שהו בבית, כשלאחר מכן המשיב דחף קלות בכתפה של אמו כשזו ישובה בכיסא הגלגלים שבו היא ישובה בדרך כלל.



אמנם אמו של המשיב מסרה כי באופן כללי כי היא חוששת ממנו, אולם לא די בכך כדי להצביע על מסוכנות של ממש מהמשיב, שכן ניכר מהודעת האחות של המשיב שהיא לא חוששת ממנו באמת, וכשעולה ויכוח כזה או אחר, בין המשיב לאמו או לבני משפחתו, ישנו אחיו של המשיב, דוד ביטון, אשר ממנו חושש המשיב והוא יודע כיצד לטפל ולהתמודד עם המשיב.

כאמור, גם במקרה דנן מבקשת המבקשת לעשות שימוש בהליך הפלילי נגד מי שהוא חולה בנפשו ללא הצדק וכשעילת המעצר נובעת רק מעצם העובדה שמדובר בבני משפחה. יש להצטער על התנהלות המבקשת, ויש לפעול על מנת שהמבקשת לא תמשיך ותנהג בנהגה הפסול הזה, אשר הביא לכך שאדם חולה מאוד, שהה במעצר משך שבועיים ימים, והוא לא מסוכן.

אני סבורה שגם על הסנגור היה לעשות על מנת לקדם עניינו של המשיב. לא היה צורך להמתין לקבל חוות דעת פסיכיאטרית כשהמשיב נתון תחת מעצר, שכן נסיבות המקרה כשלעצמן אינן מקימות עילת מעצר בעוצמה כזו כשלא אפשרו שחרורו של המשיב כבר עם הגשת כתב האישום ולטעמי עוד היה צריך לעשות כן עוד בהליך מעצר הימים.

סיכומם של דברים אני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי של הבטחת התייצבותו לכל הדיונים בעניינו, בליווי הערב, אחיו של המשיב, מר ד ב ת.ז. *** אשר יחתום על ערבות צד ג' בסך של 5,000 ש"ח.

המזכירות מתבקשת להעביר עותק של הפרוטוקול לסנגורית הציבורית גב' שפרלינג הילה.

ניתנה והודעה היום ב' חשוון תשע"ז, 03/11/2016 במעמד הנוכחים.

שוש שטרית , שופטת בכירה